บทคัดย่อ

ชื่อรายงานการวิจัย: อาชีพส่วนตัวกับการแก้ปัญหาความยากจนของผู้ประกอบการเขตดุสิต

ชื่อผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิวิไล ชยางกูร

ปีที่ทำการวิจัย : 2556

การวิจัยเรื่องอาชีพส่วนตัวกับการแก้ปัญหาความยากจนของผู้ประกอบการเขตดุสิตมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาสภาพปัญหาและทัศนคติของผู้ประกอบอาชีพส่วนตัวโดยออกแบบสอบถามและสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่ออุดช่องว่างจากการตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจำนวน 200 ราย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อยู่ในวัยกลางคนเคยผ่านการทำงานในระบบมาแล้ว ระดับการศึกษาปานกลาง อยู่ในฐานะหัวหน้าครอบครัวเป็นส่วนมาก ประกอบอาชีพในเขตดุสิตเป็นเวลา 4-6 ปี ร้อยละ 38 รองลงมา 1-3 ปี ร้อยละ 20 ระยะเวลา 7-9 ปี ร้อยละ 19 มากกว่า 10 ปี ร้อยละ 16 น้อยกว่า 1 ปีร้อยละ 7และประกอบอาชีพนี้เป็นงานหลัก แสดงถึงการประกอบอาชีพส่วนตัวเป็นแหล่งสร้างงานที่มีความสำคัญ สถานที่ขายสินค้าและที่พักอาศัยไม่ได้อยู่ที่เดียวกัน ที่พักอาศัยเป็นบ้านเช่าร้อยละ 47 เจ้าของบ้านเองร้อยละ 36 สินค้าที่ขายเป็นอาหารปรุงสำเร็จรูป อาหารแห้ง สินค้าทั่วไปใช้ในครัวเรือน งานบริการ ขายสินค้าส่วนใหญ่อยู่กับที่ มีเคลื่อนที่บ้างส่วนน้อย ลงทุนเฉลี่ยต่อวันไม่เกิน 5,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อวันระหว่าง 1,000-5,000 บาทมีจำนวนร้อยละ73 รายได้หลังหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เหลือเงินน้อยกว่า 1,000 บาท มีจำนวนร้อยละ 63แหล่งเงินลงทุนมาจากเงินออมส่วนตัว เงินกู้ทั้งในระบบและนอกระบบและขอยืมญาติพี่น้อง สาเหตุที่ประกอบอาชีพนี้ได้เงินเร็วมีรายได้พอสมควร เคยคิดที่จะเปลี่ยนอาชีพแต่ไม่มีโอกาสมีมากถึงร้อยละ 66 แต่พอใจในการประกอบอาชีพนี้ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรต้องให้ความสำคัญอาชีพส่วนตัวซึ่งทำให้ประชาชนมีรายได้ช่วยเหลือตนเองและครอบครัวเป็นการแก้ปัญหาความยากจนได้อีกทางหนึ่ง สิ่งที่ผู้ประกอบอาชีพส่วนตัวต้องการได้รับการช่วยเหลือเรียงลำดับคือการจัดสถานที่ให้ทำการค้าขายที่ดีและเหมาะสม ความช่วยเหลือด้านการเงิน ความต้องการด้านแนะแนวอาชีพและการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ

www.ssru.ac.th